

BELA NEDELJA Družinska nedelja 19. 04. 2020	za žive in pokojne farane za + Antona Uršiča (obl.) in Marijo ter sorodnike
Ponedeljek 20. 04. 2020 Teotim (Teo), misijonar	za + Branka Oblonška (obl.), Terezijo in Franca
Torek 21. 04. 2020 Anzelm, škof	za + Jurija, Julijano in Branka ter Avgušтина Juharta (Matjažek)
Sreda 22. 04. 2020 Leonid, mučenec	za + Marijo Kelner (obl.)
Četrtek 23. 04. 2020 Jurij, mučenec, zavetnik Ljubljane	za + Antona Zajka
Petek 24. 04. 2020 Wilfrid Yorški, škof	za + Slavka Lipuša (obl.) in starše
Sobota 25. 04. 2020 Marko, evangelist	za + Mernikove (iz Sp. Grušovja)
3. VELIKONOČNA NEDELJA Nedelja žena in mater 26. 04. 2020	za žive in pokojne farane za + Franca (obl.), Terezijo in Frido Vivod

1. Iskrena hvala za denarno pomoč pri obnovah že v februarju: družini Flis,

Rihtar, Pučnik, Pliberšek. Prav tako pa hvala vsem v zadnjem času, ko ni nobenih prihodkov, medtem ko so položnice »redne čestitke«. Iskren boglonaj družini Alfonza Zajka in Staneta Pučnika; hvala Poloni Mlakar za krašenje cerkve, za darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.

V času epidemije smo dokončali obnovo poti do zakristije, prepleskali stranska vhodna vrata, za kar se zahvaljujem Janku Juhartu, dokončali podporni zid pri vinogradu, kjer se je splazilo na Mlkarjevo

cesto, postavili podporni zid staremu cerkvenemu obzidju itd. Hvala sosedu Marjanu za betonske stebre, ki smo jih vgradili v škarpo in na prostoru, ki bo služil za drva; hvala Davorju Mlkarju za raznovrstna dela, vsem pa za molitev, s katero smo povezani med seboj in z Bogom.

Papež Frančišek:

Dragi bratje in sestre, slišali smo, da so **žene prinesle apostolom oznanilo Jezusovega vstajenja**. Danes hočem spomniti na to, kar počnejo številne žene tudi v tem času zdravstvene krize, ko poskrbijo za druge: zdravnice, medicinske sestre, predstavnice sil javnega reda in paznice po zaporih, zaposlene po trgovinah z najnujnejšimi dobrinami... in številne mame, sestre in babice, ki so se znašle zaprte doma z vso svojo družino, z otroki, ostarelimi ali s prizadetimi. Včasih celo tvegajo, da utrpijo nasilje zaradi tega sobivanja, katerega večjo težo prenašajo ravno one. Molimo zanje, da bi jim Gospod dal moč in da bi jih lahko naše skupnosti podpirale njih in njihove družine. **Naj nam Gospod da pogum teh žena, da bomo šli vedno naprej.**

V tem velikonočnem tednu bi se rad s svojo bližino in naklonjenostjo spomnil držav, ki jih je zelo močno prizadel koronavirus, nekatere še s posebno velikim številom okuženih in umrlih, predvsem Italijo, ZDA, Španijo, Francijo... seznam je dolg! **Za vse njih molim in ne pozabite, da papež moli za vas in vam je blizu.**

Iz srca ponovno vsem izrekam velikonočno voščilo. **Ostanimo povezani v molitvi ter v prizadevanju pri bratski pomoči drug drugemu. Dobro kosilo vam želim in nasvidenje.**

SVET JE POLN NEVARNIH VIRUSOV

Korona je nevaren virus, in tudi Napuh je nevaren virus, in neznanje je nevaren virus. Zabitost je nevaren virus in pomankanje sočutja je nevaren virus. Sebičnost je nevaren virus. Pohlep je nevaren virus in ozkosrčnost je nevaren virus. Pomankanje etike je nevaren virus in pomankanje kulture je nevaren virus. Brezobraznost je nevaren virus, Egoizem je nevaren virus. Svet je poln nevarnih virusov – eden od njih nas pravkar uči o tem.

Nena Šahbazović

Papež Frančišek: Kultura odmetavanja

V Las Vegasu so brezdomce dali v karanteno na parkirišču, medtem ko so bili hoteli prazni. Brezdomci ostajajo brezdomci, nepredstavljivo je, da bi šli v hotel – in tukaj se jasno vidi, kako je na delu »kultura odmetavanja«.

Španski pregovor pravi: **»Bog odpusti vedno, mi včasih, narava nikoli.«** Papež je poudaril, da nismo prisluhnili določenim katastrofam: »Kdo danes govori o požarih v Avstraliji? In o dejstvu, da je pred letom in pol ladja prečkala severni tečaj, ki je postal ploven, ker se je led stalil? Kdo govori o poplavih?« Ne vem, če gre za maščevanje, nedvomno pa je to odgovor narave.

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

**ŽUPNIJE BL. DEVICE
MARIJE VNEBOVZETE.**

BELA NEDELJA

Nedelja Božjega usmiljenja

**Ker si me videl, Tomaž, veru-
ješ. Blagor tistim, ki niso vi-
deli, pa so verovali! Aleluja.**

19. 04. 2020 – 26. 04. 2020

Papež Frančišek: »Vstal je Kristus, upanje moje!«

To je drugačna okužba, ki se predaja od srca srcu – ker vsako človeško srce pričakuje to blagovest. To je okužba upanja: »Vstal je Kristus, upanje moje!« Ne gre za magični obrazec, ki bi odgnal vse probleme. Ne, Kristusovo vstajenje ni to. Nasprotno, je zmaga ljubezni nad korenino zla, zmaga, ki ne preskoči trpljenja in smrti, ampak ju prečka in odpre pot v globeli, tako da zlo spremeni v dobro: to je ekskluzivno znamenje Božje moči.

Vstali je Križani, ne nekdo drug. Na svojem poveličanem telesu nosi neizbrisne rane: rane, ki so postale špranje upanja. Vanj uprimo svoj pogled, da bo ozdravil rane prizadetega človeštva.

Moja misel danes objema predvsem tiste, ki so bili neposredno prizadeti od koronavirusa: bolnike, tiste, ki so umrli, in družinske člane, ki objokujejo smrt najdražjih, od katerih se ponekod niso mogli niti posloviti. Gospod življenja naj sprejme k sebi v svoje kraljestvo pokojne in nakloni tolažbo in upanje tistim, ki so še v preizkušnji, posebej ostarelim in osamljenim.

Ta bolezen nas ni prikrajšala samo za čustva, ampak tudi za možnost, da osebno črpamo tolažbo, ki izvira iz zakramentov, še posebej iz evharistije in spovedi. V mnogih deželah niso mogli pristopiti k njima, Gospod pa nas ni pustil samih! Ko ostajamo povezani v molitvi, smo prepričani, da je na nas položil svojo roko (prim. Ps 138,5) in nam odločno ponovil: Ne boj se, »vstal sem in sem vedno s teboj« (prim. Rimski misal).

Jezus, naše velikonočno jagnje, naj da moči in upanja zdravnikom in medicinskemu osebju, ki povsod pričujejo za skrbnost in ljubezen do bližnjega vse do zadnje moči in neredko do žrtvovanja lastnega zdravja. Njim in vsem, ki marljivo delajo, da zagotavljajo bistvene službe za življenje družbe, policiji in vojski, ki sta v mnogih deželah prispevali k lajšanju težav in trpljenja prebivalstva, je namenjena naša naklonjena misel s hvaležnostjo.

V teh tednih se je življenje milijonov ljudi nenadoma spremenilo. Za mnoge je bilo to, da so ostali doma, priložnost za razmislek, da ustavijo nervozni ritem življenja, da ostanejo z najdražjimi in uživajo v njihovi družbi. Za mnoge pa je to tudi čas zaskrbljenosti za prihodnost, ki se kaže negotova zaradi možne izgube dela in zaradi drugih posledic, ki jih sedanja kriza nosi za seboj. Spodbujam tiste, ki imajo politično odgovornost, da se dejavno lotijo dela v korist skupnega dobrega državljanov in priskrbijo potrebna sredstva in orodja, da vsem omogočijo dostojno življenje, in da podpirajo, kolikor dopuščajo razmere, ponovno vzpostavitev običajnih vsakdanjih dejavnosti.

Duhovno obhajilo

»K tvojim nogam, o moj Jezus, poklekam in ti darujem kesanje svojega skrušenega srca, ki se ponižuje v svojem nič pred tvojo sveto navzočnostjo. Častim te v zakramentu tvoje ljubezni, evharistiji. Želim te prejeti v svoje ubogo bivališče, ki ti ga ponuja moje srce. V pričakovanju sreče zakramentalnega obhajila te hočem imeti vsaj v duhu. Pridi k meni, moj Jezus, da bom jaz prišel k tebi. Naj tvoja ljubezen vname vse moje bitje, tako za življenje kot za smrt. Verujem vate, upam vate, ljubim te. Amen.«

PRIHOVA CVETI, ČEPRAV VAS ŠE NI! ŠE MALO POTRPIMO.

Dragi otroci in starši!

Za nami so velikonočni prazniki, ki ste jih letos obhajali v družinskem krogu. Res je, da je takšno obhajanje zares nekaj izrednega, saj je Cerkev v prvi vrsti Božje ljudstvo, skupnost, zborovanje, nekaj, kar zaobjame veliko ljudi. Takšnega velikega občestvenega praznovanja letos ni bilo, upam pa, da ste kot »mala Cerkev«, ki je družina, občestveno in kolikor je pač bilo mogoče zbrano pred ekrani, spremljali bogoslužja in se vsaj na tak način poglobili v skrivnost, ki smo jo duhovniki obhajali na zakramentalni način v župnijskih cerkvah.

Ker nam okoliščine zaradi korana virusa ne dopuščajo verouka, Vas lepo prosim, dragi starši s pomočjo katehez, ki jih bomo vnovič, vsak teden objavljali preko spleta, poučujete vaše otroke, z njimi molite in jih tako duhovno pripravljate na samostojno krščansko življenje. Katehistinji Urška in s. Hermina ter katehist Samo, so pripravili kateheze, za kar se jim iskreno zahvaljujem. Vi starši pa ne pozabite vzeti si vsaj pol ure na teden in se z otroki pogovorite o temi, ki jo prinaša kateheza. Upam, da bodo lahko otroci z veseljem povedali, da so brali in se pogovarjali o katehezah, skupaj z vami dragi starši. Hvala za vašo odgovorno služenje svojim otrokom! Župnik Slavko

PRVI RAZRED – št. 27: Gorčično zrno

Ko je Jezus živel na zemlji, je ljudem rad govoril o kraljestvu, ki ni na tem svetu. Imenoval ga je Božje ali nebeško kraljestvo. Otroci že poznajo besedo Kralj (spomnite jih na Svete tri kralje in na Jezusov slovesen vhod v Jeruzalem). Božje kraljestvo pa je Jezus predstavil **s podobo trgovca, ki išče dragocene bisere** (spomnite jih na priliko, ki jo že poznajo). V njegovem kraljestvu smo vsi, ki živimo na zemlji in verujemo Vanj in vsi, ki so že umrli.

Jezus je povedal, da je **nebeško kraljestvo kakor gorčično zrno**. Gorčično zrno, ki je res najmanjše od vseh semen, je zraslo v drevo. Iz nič je postalo svetlo zelen listič ali stebelce, ki postaja vedno večje in močnejše. V sebi ima skrito moč za rast, le zalivati, pleti, počakati je potrebno. Posijati mora sonce in padati dež, ... **Tako je tudi z našo vero, je kakor drobno seme, ki ob veri drugih raste in se krepi.** Dragi starši, bodite svojim otrokom zgled v molitvi in krščanskem življenju. Vabim, da preberete Mt 13, 31-32. Katehezo lahko konkretno pripovedujete ob semenu, ki ga skupaj z otrokom posadite in postavite na okensko polico. Potem zalivajte in skrbite zanj. Opazujte, kako se bo seme razvilo. Tako čudežno raste tudi naša vera, če jo krepimo.

Župnija Prihova. Prihova 8, 2317 Oplotnica. Št. TRR: SI56 044300001927213.

DRUGI RAZRED – št. 27: Jezus živi

Na začetku ponovimo dogodke velike noči. Grob je prazen in **Jezus je vstal od mrtvih**. Praznik Jezusovega vstajenja imenujemo velika noč. To je najpomembnejši praznik skozi vse leto.

Sveto pismo pripoveduje, da so bile žene presenečene, ker v grobu ni bilo Jezusa. Novico, da ga ni, so sporočile enajsterim, ki pa so bili zbegani in prepričani, da gre samo za blebetanje. Peter je raje vstal in se šel sam prepričati, kaj besede pomenijo. Čudil se je temu, kar se je zgodilo. Vabim, da v Svetem pismu preberete odlomek **Lk 24, 1-12**.

Beseda, ki najbolj opiše veselje ob vstalem Kristusu in je poznana po vsem svetu, je **Aleluja**, kar pomeni Slavite Boga. Je vzklik v čast in hvalo Bogu. Na to veselje nas spominja veliko znamenj in velikonočnih simbolov. Predlagam, da pri katehezi poiščete, izdelate, narišete **velikonočne simbole in se o njih pogovorite, ter jih razložite** (križ – spomin na Jezusovo trpljenje; kamen – spomin na grob, kamor so položili Jezusa; večja sveča – od mrtvih vstali Jezus, svetloba, ki premaga temo; cvetoča vejica – simbol za novo življenje; velikonočna jedila – kruh, meso, jajce, hren; vstali Jezus – velikonočno jagnje).

TRETJI RAZRED – št. 23 in št. 24

Dragi otroci in starši! Upam, da ste v tem času pred cvetno in velikonočno nedeljo prebirali in hkrati uresničevali spodbude in navodila, kako preživljati ta čas, v župnijskih oznanilih. Bila so zares bogata in praktična.

Ta teden pa vas povabim, da vzamete v roke Učbenik in prebirate vsebino in rešujete naloge, ki so predvidene pod št. 23 in 24 od 94. do 110. strani. Pri prvi skupni veroučni uri bom te naloge pregledala.

Pogovarjajte se s starši, **kako ste v družini preživljali praznike in kako je tudi v vašo družino Vstali Kristus prinesel veselje in mir**. Nadaljujte **z redno molitvijo** in tako ostajajmo povezani z Bogom ter tudi veroučno skupino in celotnim župnijskim občestvom.

ČETRTI RAZRED – št. 23: Živimo pravično in pošteno

Bog je ustvaril svet in ga podaril človeku. Vsi imamo enake pravice do gmotnih in duhovnih, kulturnih in znanstvenih dosežkov. Vendar pa moramo ob vsem tem **spoštovati tudi dolžnosti, ki jih imamo ob vseh pravicah**. Spoštovati moramo dobrine drugega, da si jih ne prisvajamo na njegovo škodo.

Vabim, da ste **zadovoljni** s tem, kar imate, **pravični** do drugih in **pošteni** do vseh okrog sebe. Vadite se v poštenosti do bližnjega in njegove lastnine. Staršem izkažite hvaležnost tako, da ne zahtevate preveč, oziroma več, kot vam zmorejo sami ponuditi. **Vadite se v skromnosti in zmernosti, ter v radodarnosti**, da radi delite to, kar imate, posodite in zamenjate.

PETI RAZRED – št. 23: Jezus je med nami

Vsi ljudje smo radi povezani med seboj, še posebej s tistimi, ki jih imamo radi. **Jezus** je vedel za to potrebo po bližini, zato **ostaja z nami** v Svetem Rešnjem telesu, v znamenju kruha. Jezus v sveti hostiji je kruh življenja, ki se nadaljuje tudi po smrti in ga prejemamo pri vsakem svetem obhajilu. Povezanost z Jezusom, ki se je začela pri krstu, se pri svetem obhajilu krepi, da vedno bolj postajamo podobni Jezusu, v nas pa raste ljubezen do Boga in do ljudi. Vabim, da ob molitvenem kotičku obiskujete Jezusa, molite in ga častite. **Skupaj s celotno družino izvedite eno uro molitve, ki se ji priključite vsi člani z aktivnim sodelovanjem** (branjem, petjem, molitvijo). Naj bo to res ura, ko boste sami z Bogom in bo On sredi med vami.

ŠESTI RAZRED – št. 23: Dam ti, kar imam
Obnovite prizor o ozdravitvi hromega. Poleg napisanega v učbeniku, je pomembno, da v pogovoru razložite, da sta **Peter in Janez dala hromemu** več kot je zlato in srebro, saj sta mu dala **vero in veselje do življenja**. Veliko dobrih ljudi je Petra in Janeza posnemalo, da so v Jezusovem imenu storili veliko dobrega. Prav je, da se tudi mi zavedamo, da **ni dovolj, da se le nekaj posameznikov trudi za dostojanstvo človeka, ampak, da smo k temu povabljeni vsi**. Zlata in srebra res nimamo, imamo pa veliko več, kar lahko damo: prijateljstvo, moč, vero, upanje in ljubezen. Dajmo to, kar imamo.

SEDMI RAZRED – št. 23: Učenci ne morejo molčati
Poudarki poleg učbenika: Zavedati se moramo, da je vsak človek ustvarjen za srečno življenje. **Srečni smo, kadar smo povezani med seboj in z Bogom in kadar razveseljujemo in osrečujemo svojo okolico**. Najbolj lahko vse to uresničujemo v skupnosti, ki je kraj ljubezni in sreče. V srečni skupnosti skupaj živimo, verujemo, upamo, delamo in si med seboj pomagamo. **Upati si biti srečen**, ter to tudi drugim dati vedeti, je vrednota, ki jo današnji svet izredno potrebuje. Veselega darovalca in oznanjevalca Bog ljubi. Dejavnost: Išcite priložnosti, kjer boste lahko prispevali, da bo življenje lepše in bolj veselo.

OSMI RAZRED – Poklicani za svetost

Po prejemu zakramenta svetega krsta smo vsi poklicani v občestvo s Sveto Trojico. **Vsak izmed nas je poklican k svetosti in si lahko za to prizadeva tudi s tem, da živi svoje poslanstvo**. Za nalogo si oglejte film o sv. Frančišku na povezavi <https://4d.rtvsllo.si/arhiv/tuji-filmi/174685715>. Za nalogo si poiščite življenjepis vašega krstnega zavetnika in ugotovite na kakšen način je živel, da je Cerkev priznala njegovo svetniško življenje.

Papež Frančišek: Čas je, da vidimo uboge okoli nas

Papež je v zvezi s tem prav tako poudaril, da je čas, da vidimo ubogega. »Jezus nam pravi, da imamo uboge vedno med nami. In to je res. Gre za stvarnost, ki je ne moremo zanikati. So skriti, saj revščina povzroča sram,« je spomnil sveti oče ter navedel primer, ki se je nedavno tega zgodil v Rimu: sredi popolne karantene je eden izmed policajev rekel nekemu človeku, da ne sme biti na ulici, da mora iti domov. Ta mu je odvrnil: »Nimam doma. Živim na ulici.« Papež Frančišek je ob tem spomnil, da moramo odkriti, »kako veliko oseb je, ki so izključene, potisnjene na rob ... in ker se revščine sramujemo, je ne vidimo. Brezdomci so tam, na cesti, hodimo mimo njih, vendar pa jih ne vidimo. So del okolja, so stvari. Sv. Terezija iz Kalkute jih je videla in se odločila, da bo začela pot spreobrnjenja.«

Videti uboge po besedah svetega očeta pomeni povrniti jim človeškost. »Niso stvari, niso škartirano blago, ampak so osebe. Do njih ne moremo izvajati takšne oblike nudenja pomoči kot v primeru zapuščenih živali.« Vendar pa se po papeževem mnenju uboge velikokrat obravnava podobno kot zapuščene živali.

»Čas je, da se spustimo v podpodje.« Znan je roman Dostojevskega *Spomini iz podpodja*. Obstaja pa še en krajši, *Zapiski iz mrtvega doma*, v katerem so pazniki v jetniški bolnišnici ravnali z ubogimi zaporniki kot s predmeti. Ko je eden izmed jetnikov videl, kako so ravnali z nekom, ki je pravkar umrl, je vzkliknil: **"Dovolj! Tudi on je imel mater!"** To si moramo večkrat ponoviti,« je poudaril papež Frančišek: »Tisti revež je imel mater, ki ga je vzgajala z ljubeznijo. Ne vemo, kaj se je zgodilo potem, v življenju. Vendar pa pomaga, če pomislimo na ljubezen, ki jo je prejel, na upanja matere. Mi revnim odvzamemo moč, ne damo jim pravice, da bi sanjali o svoji materi. Ne vedo, kaj je naklonjenost, mnogi so odvisni od droge. Če to vidimo, nam lahko pomaga odkriti spoštovanje, pieteto, ki je razsežnost, usmerjena k Bogu in k bližnjemu.«

Sporočilo svetega očeta Frančiška ostarelim

»Vem, da čutite, da se smrt približuje in da vas je strah, vendar pa obrnite pogled na drugo stran, spominjajte se vnukov in ne prenehajte sanjati.

Bog vam pravi, da sanjajte, kakor piše v knjigi preroka Joela (Jl 3,1).«